

[Fritze Teisen.]

hvad der var af boligløse i København denne Flyttedag, og det til Trods for, at den sidste Tid har medført en Fraflytning, som skyldes den overordentlig store Nedrivning, der skal finde Sted i mange gamle Kvarterer her i Byen, og paa Grund af hvilken man maatte forvente, at Masser af Familier vilde komme til at staa uden Lejlighed, hvis der virkelig var stor Bolignød her i Byen. Men noget saadant har der aldeles ikke været Tale om; der var, som sagt, siger og skriver kun en eneste Familie, der henvendte sig til Kommunalbestyrelsen i saa Henseende.

Jeg vil ogsaa henstille til den ærede Ordfører, at han sætter sig en lille Smule ind i et Blad, der hedder „Statistisk Maanedsskrift“; det sidste er kommet for nogle Dage siden og omhandler netop Boligforholdene i København paa nærværende Tidspunkt, idet det skildrer, hvorledes Tilflytterne har fordelt sig, hvorledes de er flyttet fra de gamle Bydele ud til de nye Bydele, hvor mange der er kommet til København, og hvor mange der er rejst fra København. Det ærede Medlem vil da se, at der er en overordentlig stor Nedgang i Befolkningensmængden i den indre By fra 1921 til Dato. Det vil altsaa sige, at Folk flytter ud i Yderkanterne i til Dels moderne Lejligheder, som overhovedet ikke er undergivet Boliglovens Bestemmelser, for saa vidt som de er bygget efter 1918; der flytter de ud, og de Lejligheder, der bliver rømmet, er de ældre inde i Byen. Nogle skal ganske vist nedrives, men det viser sig altsaa stadig, at Folk trækker fra den indre By og udefter. Det er netop ogsaa et Bevis paa den Paastands Rigtighed, som vi Gang paa Gang har fremsat, nemlig at en Boliglov af den Art, som vi hidtil har haft, og som vi nu i Fremtiden vil faa, beskytter Ejerne af de gamle Ejendomme i langt højere Grad, end den beskytter Lejerne; den vil absolut virke til at holde Huslejen oppe i de gamle Ejendomme — det er der ikke nogen som helst Tvivl om. Der bliver ikke den frie Konkurrence paa dette Punkt, som der ellers vilde blive.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kred (Ludvig Christensen), som var noget højt oppe, sagde, at nu kunde københavnske Borgere se, hvad de vilde have opnaaet, hvis vi havde haft Magt, som vi havde Agt, og hvad de har opnaaet nu. Ja, det kan de saa sandelig se, og de behøver slet ikke at høre det ærede Medlem docere det, de kan blot tage de 2 Forslag og læse dem igennem. Det ærede Medlem fremhævede, at nu havde de københavnske Borgere opnaaet denne overordentlige Beskyttelse,

som vi fra vor Side hævder er ved at være overflødig, hvilket ogsaa min Bemærkning før om Forholdene her April Flyttedag i hvert Fald til en vis Grad beviste. Nej, det, der er opnaaet, er, at der vedvarende sker Indgreb i Ejendomsretten, der sker et vedvarende Indgreb i et af Hovedbegreberne i vor Retslære, nemlig det, at Folk endnu i 4 Aar og paa visse Punkter endnu i 4½ Aar ikke skal have den frie Dispositionsret over deres egen Ejendom, og heri er Venstre medskyldig. Vi ser her Partiet Venstre spadserer frem med et af de røde Partier under hver Arm lige imod samtlige borgerlige Kommunalbestyrelsens enstemmige Indstilling. Nu ved de borgerlige Vælgere, hvor de i Fremtiden kan finde Partiet Venstre, nemlig klemt inde mellem de to røde Partier. Jeg misunder ikke Partiet denne Stilling, ikke nu og endnu mindre, naar Regnskabs Time en Gang kommer. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Dø er skam godt at være). Ja, jeg vilde nødig være der, men den højtærede Indenrigsminister har jo heller ikke prøvet at være der, saa han taler ikke af egen Erfaring; men jeg skal, som sagt, i hvert Fald nok vogte mig for at komme i en saadan Situation.

Det er altsaa, som jeg sagde, Venstre, der fuldt og helt bærer Ansvaret for det, som sker her i Dag, og naar Venstre nu kommer og siger, at man har ønsket til en vis Grad at overlade til Kommunerne, hvor længe de vilde praktisere denne Lov, men at man ikke har kunnet faa vort Samtykke til dette, vil jeg dog tillade mig dertil at sige, at det er et Spørgsmaal, som kun i meget, meget ringe Grad er drøftet i Udvalget, medens der i Udvalget i meget, meget høj Grad er drøftet mange andre Forslag fra Venstre, som de ganske stille bagefter har maattet lade dumpe i Papirkurven, saa jeg tror heller ikke, man skal give det konservative Parti nogen Skyld i saa Henseende. Havde Venstre været lidt mere ivrigt paa dette Omraade, er det ikke umuligt, at man kunde være naaet til et Resultat. Men vi maa erindre, at Venstre var bundet af sin Stilling i Folketinget, var lænkebundet til de to andre Partier og i Virkeligheden hverken kunde røre Haand eller Fod.

Man vil hævde, at det, at vi vil opretholde Tilflytningsbestemmelserne, er noget saa forfærdeligt. Nu vil jeg gerne spørge, om man ikke i sin Tid fra alle Sider var enig om Tilflytningsbestemmelserne, og om man ikke anerkender deres store Betydning netop for Boligforholdene i København. Og det har selvfølgelig heller intet Øjeblik været vor Hensigt, at man skulde opretholde